

SCHARRELKERST MET SNEEUWVLOK

Eenakter

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SCHARRELKERST MET SNEEUWVLOK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Man

Vrouw

Meisje

DECOR:

Eerste kerstdagavond. Een kamer in kunstlicht. Links deur naar hal, rechts naar keuken. Inrichting naar burgermansfatsoen, wat kerstversiering, misschien een kerstboom. Midden een tafel gedekt voor drie personen.

De man zit rechts, de vrouw links, een jong en hoogzwanger meisje zit tussen hen in men is nagenoeg klaar met het hoofdgerecht: kip met kersen, alleen het bord van het meisje is niet leeg.

Man: Liefste... (*veegt met servet mond schoon*) ... één ding moet je me toch 'ns uitleggen: waarom eten we in vredesnaam met kerst altijd kip met kersen?

Vrouw: Daar ben je toch zo gek op?

Man: Kip met kersen?

Vrouw: Ja toch? De eerste kerst zei je: lekker die kip zo met die kersen!

Man: Lekker heb ik nooit gezegd. Ik noemde het destijds "verrassend". Maar de verrassing met kerst is niet zo groot meer na al die jaren steeds diezelfde kip met diezelfde kersen.

Vrouw: Dat kan niet. Het kan nooit dezelfde kip wezen.

Man: Met díezelfde kip bedoel ik natuurlijk een ándere kip, maar wel op dezelfde manier klaargemaakt als alle vorige kippen. Ik heb nog zo gezegd, doe dan dit jaar in elk geval 'ns een scharrelkip.

Vrouw: Maar dit was een scharrelkip!

Man: Dit was geen scharrelkip.

Vrouw: Het stond op de verpakking. Scharrelkip.

Man (*tot het meisje*): Mijn vrouw is te goed van vertrouwen. Men kan wel van alles op de verpakking zetten. Scharrelkip? Ha! Daar zag het beest niet naar uit.

Vrouw: Er is toch maar niets van overgebleven!

Man (*over het bord van het meisje*): Kijk daar. Noem dat maar niets.

Vrouw: Ze is geen grote eter, denk ik.

Man (*tot meisje*): Het is wel de bedoeling dat je lekker je buikje rondet, Vlokje.

Meisje: Ja meneer.

Man: Wij willen wel waar voor ons geld! (*de vrouw staat, pakt borden op*) Wat is dit nu? Hebben we haast?

Vrouw: Ik heb nog wat sop warm en ik dacht.....

Man: We hebben alle tijd! (*de vrouw zit, tot meisje*) Je zult zoiets niet veel krijgen, neem ik aan. Zo'n overvloedige maaltijd, bedoel ik.

Meisje: Nee meneer.

Man: Ze zullen toch niet zomaar iemand sturen.

Meisje: Nee meneer.

Man: Ik dacht eerst nog, wat leveren ze ons nu. Een gewoon jong meisje, dat kan de bedoeling niet zijn. Maar ja, je bent niet zomaar een jong meisje. Je bent een zwanger meisje.... Je was toch zwanger?

Meisje: Ja meneer.

Man: Kijk en dat verandert de zaak. Een zwanger meisje, ja, dat heeft wel iets. Maar je moet wel voor twee eten, pas op!

Vrouw: Hoe ver ben je nu heen?

Meisje: Waarheen mevrouw?

Vrouw: Wanneer komt de baby?

Meisje: Ik weet het niet precies, mevrouw.

Vrouw: Je weet toch wel van wanneer het...

Man: Mevrouw wil weten wanneer het verwekt is.

Vrouw: Alleen maar om uit te rekenen wanneer het kind kan komen.

Meisje: 't Was met Pasen, mevrouw. Ik was naar een boer gestuurd. Een weduwnaar. Van hem moest ik eieren eten. Steeds maar eieren eten.

Vrouw: Pasen, dat is dan... maart, april... (*telt op de vingers*)

Meisje: Maar ik lust helemaal geen eieren! Dus werd ik misselijk. Toen ben ik maar even gaan liggen. In het hooi. De boer ook. Ook in het hooi.

Vrouw: Was het eerste paasdag?

Man: Maakt dat iets uit?

Vrouw: Ik begon vanaf maart te tellen. Eerste paasdag was dit jaar 31 maart. Dat in het hooi, was dat eerste paasdag, kind?

Meisje: Allebei de dagen, mevrouw.

Vrouw: O. Maart, april, mei...

Man: Weet die boer dat hij vader wordt?

Meisje: Hij was allang vader. Drie zoons had hij. Die kwamen er ook bijliggen. Het was ook hun hooi zeiden ze.

Man: Ach, kijk aan. Je bent massaal misbruikt. Prachtig. Dat begint er tenminste op te lijken.

Vrouw (*uitgeteld*): December! Eind december, begin januari. Kind, je loopt op alle dagen!

Meisje: Ja mevrouw, als u het zegt.

Vrouw (*ontroerd*): Heerlijk!

Man: We zijn echt tevreden. Weet je, vanaf de oprichting doen we al zaken met de Stichting. Maar de laatste tijd zijn ze toch wat minder selectief geworden in de keuze van hun uitzendkrachten.

Vrouw: Het is de laatste jaren vaak erg tegengevallen.

Man: Er is natuurlijk steeds meer vraag naar Sneeuwvlokjes met de feestdagen, dat begrijp ik wel, maar als ik terugdenk aan de eerste jaren...

Vrouw: Het eerste jaar hadden we een echte zwerver.

Man: Dát wilde ik juist vertellen.

Vrouw: Met korsten vuil op zijn gezicht, niet geschminkt ofzo, nee echt,

hij had ook echte lompen aan.

Man: Ach ja, dat waren nog eens tijden.

Meisje: Lompen mag niet meer van de Stichting. Het schrikt de klanten af. Die schok is te groot.

Man: Het gaat de mensen nu te goed, dat is het. Vorig jaar...

Vrouw: ... hadden we er twee.

Man: Dat was in de aanbieding. *(tot de vrouw)* Zou jij niet afruimen?

Vrouw: Stond er een bejaard echtpaar voor de deur. Misschien ken je ze wel....

Meisje: Er zijn er zoveel die dit werk doen.

Vrouw: Leuk, dacht ik, toen ik opendeed, heel echt oud waren ze. Ze trilden zo grappig. Meneer moest er natuurlijk weer een soort grapje over maken.

Man: Gewoon om het ijs te breken. Ik zei: dat moeten mevrouw Parkinson en meneer Alzheimer zijn! *(geen reactie)* Mevrouw Parkinson. Meneer Alzheimer. Begrijp je?

Meisje: Nee, ik ken ze echt niet. Er zijn er zoveel....

Man: Geen lachje kon eraf. Ze zaten maar op de klok te kijken.

Vrouw: Al voor de kip!

Man: En ik had voor drie uur betaald. Dan ga je na een half uur niet al op je klokje kijken. Jij was trouwens bijna een half uur te laat.

Meisje: Door de sneeuw, meneer.

Man: Dan had je een half uur eerder van huis moeten gaan.

Vrouw: Maar zij heeft tenminste lekker van de kip gegeten!

Man: Die van vorig jaar weigerden te eten!

Vrouw: Ze aten niet van de kip, ze aten niet van de kersen. Wij eten geen dieren, zeiden ze. Dieren? Het was maar 1 kip! En we eten geen bespoten fruit, zeiden ze. Onze kersen van onze boom!

Man: Fout van de Stichting. En dat heb ik duidelijk op het evaluatieformulier gezet. Twee oude noodlijdenden? Prima! En ze hoeven ook niet veel te eten. En helemaal niet veel te zeggen. Veel zinnigs hoor je toch niet. Maar ze moeten geen vegetarische macrobioten sturen! Wat is dat nu! Als je echt noodlijdend bent, kan je je geen principes veroorloven.

Vrouw *(staat op)*: We hebben ook een keer een echte zwarte gehad.

Man: Een gekleurde medemens. Een illegaal, tenminste dat zei hij.

Vrouw: En ook dat ie homoseksueel was.

Man: En dat was weer zo overdreven. Je kan de ellende er ook te dik opleggen. Wat hebben we toe, liefste?

Vrouw: Iets heel feestelijks! Je zult het wel zien.

Man *(tot meisje)*: Hoor je dat, je treft het maar. Iets feestelijks. Zou je

mevrouw niet even helpen?

Meisje: Ik weet niet of dat wel gaat.

Man: Kom, kom. De Stichting staat lichte handreikingen van een Vlokje toe. Zie Artikel 23, lid 2.

Meisje: O ja, natuurlijk, maar ik wil ook wel, maar mijn buik zit wat in de weg.... *(staat)*

Man: Wat wil je? Een halve kip en een hele baby! Dat vult. *(tot vrouw)*
En wel gewoon direct met het dessert terugkomen, liefste.

Vrouw: Maar ik kan toch ondertussen dit wel in de week zetten? Ik heb nu nog warm sop.

Man: De wereld draait wel door, ook zonder warm sop. *(tot meisje)*
Mevrouw is dol op dingen in de week zetten. Ze doet niet liever.

Vrouw: Het is zo gebeurd.

Man: We hoeven ons voor niks en niemand te haasten, wij hebben ons Vlokje nog twee uur en elkaar hebben we tot de dood ons scheidt. En na vandaag komt nog een tweede kerstdag. Ga dus zitten. Ons Vlokje haalt de toetjes wel. Niet?

Meisje: Natuurlijk meneer. *(naar achter)*

Vrouw: In de koelkast. Je ziet het wel. Drie schaaltes.

Meisje: Drie schaaltes. *(af)* In de koelkast.

Vrouw: 't Was het enige nog. De rest is tussendoor al afgewassen.

Man: Tussen wat door, of is dat een domme vraag?

Vrouw: Tussen de soep en de kip en tussen de kip en het klaarmaken van het toetje. Is de afwas maar gebeurd.

Man: De afwas! Wie praat er nou over de afwas?

Vrouw: Ik. Jou hoor ik nooit over de afwas.

Man *(staat op, naar achter, roept de keuken in)*: Jij wilt vast wel even dat hele kleine beetje vaat afwassen. Dan kan die kip wat zakken. *(terug)* De afwas doe je. Of je laat het doen. Da's geen onderwerp voor een gesprek. Wat moet dat meisje wel denken? Dat we het aldoor over de afwas hebben? We kunnen het toch ook over zoveel andere dingen hebben.

Vrouw: Waarover dan bijvoorbeeld?

Man: Over de toenemende criminaliteit bijvoorbeeld.

Vrouw: Gezellig.

Man: Vooral onder de jeugd. En hoe komt dat? Ze vervelen zich. Vooral met de feestdagen vervelen ze zich. Snap jij dat nou? Dat is toch niet nodig.

Vrouw: Nee. Ze kunnen toch altijd nog de afwas doen.

Man: Nou doe je het weer!

Vrouw: Wat doe ik weer?

Man: Over de afwas beginnen.

Vrouw: Ik heb geen zin in jouw criminaliteit. Ik merk hier niets van criminaliteit.

Man: Ik lees de krant.

Vrouw: Jij leest de krant. Alle dagen weer de krant. Voor het eten. Na het eten. Onder het eten.

Man: Vandaag niet.

Vrouw: Omdat er met de feestdagen geen krant komt. Nou moet er zonodig gepraat worden. Anders doe je aan tafel je mond alleen maar open om er wat in te stoppen. Maar nu, met dat kind erbij, ja, nu praat je aan één stuk door.

Man: Alleen maar om haar niet te horen.

Vrouw: Kom. We hebben nog nooit een Vlokje gehad die zo stil was.

Man: Stil? Ze zegt bijna niets, dat is waar. Maar stil kan ik haar niet noemen. Mijn hemel! Zoals dat kind het vlees van de botten scheurt. Een destructiebedrijf is er niets bij. Ik hoorde mezelf niet eens eten.

Vrouw: O, maar ik hoorde jou best.

Man: En ze smakt. Dat speelt ze niet. Ze smakt van nature. Dat zet ik op het formulier, dat ze smakt. En ze kijkt je ook niet recht aan.

Vrouw: Als we snel afeten kan ze weer gauw weg.

Man: Snel eten? Geen sprake van. 't Is eerste kerstdag, weet je nog. Dus dan is dit het kerstdiner. Nou, een beetje kerstdiner duurt drie uur wil het die naam mogen dragen.

Vrouw: Moet ik al die tijd hier blijven zitten?

Man: Het gaat om het idee, om het kerstgevoel. Bezinning. Wachten tot er wat gaat gebeuren. Weet je wat het met jou is? Jij hebt dat van huis uit niet meegekregen. Je hebt geen gevoel voor die dingen. Alleen al zoals jij de tafel dekt.

Vrouw: Gezellig toch, met die kaarsjes.

Man: Volstrekt zonder enige fantasie. Als jij de tafel dekt denk je alleen maar, hoe krijg ik het een en ander zo gauw mogelijk weer in het sop.

Vrouw: Omdat het nog warm was...

Man: Maar met het kerstdiner gaat het er niet om dat je het eten zo gauw mogelijk naar binnen werkt. Daar moet je van genieten. En dat kost tijd.

Vrouw: Je vond het dus wel lekker!

Man: Wat?

Vrouw: Je zei, daar moet je van genieten. Dat zei je. Heb je er echt van genoten?

Man: Genoten... genoten... dat is wel iets te sterk uitgedrukt. Het was niet gek. Je hoort mij dan ook niet klagen. Er was een redelijke hoeveelheid en de kip was goed gaar. Maar waarom neem je niet

een keer kalkoen? Iedereen eet kalkoen!

Vrouw: Ik vond de kip lekker! En dat meisje ook. Ze heeft het een keer gezegd. Lekker, zei ze.

Man: Ze had haar bord niet eens leeg.

Vrouw: Haar stuk kip had ze bijna op. Van de kersen heeft ze niet alles gegeten.

Man: Het was dan ook meer kers dan kip. Je hebt er zo'n beetje de hele oogst in verwerkt.

Vrouw: Een halve pot. Nou, dat zijn dan tenminste echte kersen. Onbespoten! Van eigen boom. Scharrelkersen!

Man: Ha, ons Vlokje!

Meisje (*op met dienblad met drie schalen met het dessert, vla met kersen*): Is dit het, mevrouw?

Vrouw: Ja, zet maar neer. Die grote is voor meneer. Meneer krijgt hier altijd de grootste.

Man: Aha! En waaruit bestaat het dessert?

Meisje: Vla met.... kersen.

Vrouw: Hopjesvla.

Man: Met kersen?

Vrouw: Hopjesvla met kersen. Dat stond op het etiket van de vla, dat dat een lekkere combinatie is. Is het lekker? (*stilte*)

Man (*tot het meisje*): En? Is het lekker?

Meisje: Ik heb het nog niet geproefd.

Man: Wel? Ga je gang. (*het meisje neemt een hapje*) En?

Meisje: Eh... lekker. (*alle drie eten*)

Vrouw: Zie je wel. Die kersen komen nog 'ns goed van pas.

Man (*tot meisje*): Mijn vrouw heeft de hele oogst ingemaakt. Als alle jaren. Een mager jaar levert haar zo'n 60 potten op, een heel goed jaar zo'n 70 stuks. Dit jaar staan er 66 glazen potten op een rij. We ontbijten met kersen en we gaan ermee naar bed.

Vrouw (*tot meisje*): Meneer weet best dat als een pot open is dat dan die kersen niet weken zo kunnen blijven staan. Deze pot is trouwens nog niet leeg. Ik maak er straks nog een lekkere bowl van.

Man: Met kersen?

Vrouw: Met kersen. Er is toch niks tegen kersen?

Meisje (*lacht even*): Kersfeest..... (*als de anderen vreemd kijken*) Kersfeest..... Sorry.

Man (*negeert het meisje*): En een andere keer moet je ze ontpitten.

Vrouw: Ik heb een week zitten ontpitten.

Man: Had jij geen pitten dan?

Vrouw: Nee.

Man: Hier. Drie pitten.

Vrouw: Zaten die in de kersen?

Man: Ik had wel drie keer gestikt kunnen wezen. En dat op eerste kerstdag!

Vrouw (*tot meisje*): Ben jij ook pitten tegengekomen? (*het meisje schudt nee*)

Man: Ben jij geen pitten tegengekomen?! (*meisje schudt nee*)

Vrouw: Nou, ik ook niet.

Man (*tot meisje*): Je hebt ze natuurlijk gewoon doorgeslikt. Straks heb je een blindedarmontsteking. En dat nu je een kind draagt! Een kind dat een kind draagt! (*stilte*)

Vrouw: Hoe vond je moeder het dat je moeder werd?

Meisje: Ik ben wees....

Vrouw: Ach, mijn kind. Heb jij geen moeder?

Man: Ze is wees zegt ze.

Meisje: Ik heb geen moeder en geen vader.

Vrouw: En je ouders?

Meisje: Leven ook niet meer. Mijn broertjes en zusjes zijn ook gestorven.

Man: Hoe kwam dat zo?

Meisje: Ik heb altijd voor mijn broertjes en zusjes gezorgd, maar nu... (*wijst naar haar buik*) nu... kon ik het niet meer.... en zo zijn ze van de honger gestorven.....

Man: Dat lijkt me wat overdreven. (*tot vrouw*) Wat snif je nou?

Vrouw: Ik moet er een beetje om huilen.

Man: Mevrouw huilt nogal snel. Maar dat van honger sterven? Nee meisje... nu overdrijf je.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto